

♦ יום ראשון ד' אייר ♦

טז (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן
בְּקִרְבָּתָם לְפָנֵי־יְהוָה וַיִּמָּתוּ:

א ומליל יי עם משה בטר דמיתו תרין בני אהרן בקרוביהון אשתא נוכריתא קדם יי ומיתו:

ה"י וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן וְגו'. מה תלמוד לומר? הֲיָה רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה מוֹשְׁלוֹ מִשָּׁל לַחֹלָה שֶׁנִּכְנַס אֶצְלוֹ רוּפֵא. אָמַר לוֹ: אַל תֹּאכַל צוּגֵן וְאֵל תִּשְׁכַּב בְּטַחֲב. בָּא אַחֵר וְאָמַר לוֹ: אַל תֹּאכַל צוּגֵן וְאֵל תִּשְׁכַּב בְּטַחֲב, שְׁלֵא תָמוּת כְּדָרְךָ שְׁמַת פְּלוּנִי. זֶה יִרְזוּ יוֹתֵר מִן הָרֵאשׁוֹן, לְכַף נְאֻמָּר: "אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן".

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטר שיחות חכ"ז ע' 117)

פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי סדר הפרשיות מתחלת המש וַיִּקְרָא וְעַד פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי, הוא בסדר מלמעלה למטה: ראשית מגיעות וַיִּקְרָא, צו וְחָלַק מִפִּי שְׁמִינִי - בהם מדבר על עניני קדשה בלבד, המשפון, בגדי הכהונה, הקרבנות וכו'. לאחר-מכן שמיני, תזריע ומצרע - פרשיות שעוסקות בהבדלה שבין עניני קדשה, לעניני העולם - להבדיל בין הטמא לטהור. ולאחר-מכן מגיעה פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי - העוסקת בדיני יום-כפור - לאחר שצאדם שמע את מצוות התורה, ונכשל בהם, אל לו להתנאש, בגלל שישנו יום הכפור, ביום זה "יכפר עליכם לטהר אתכם".

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטר שיחות חכ"ז ע' 117)

וַיְדַבֵּר ה' . . אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן (טז, א) מִשָּׁל לַחֹלָה שֶׁנִּכְנַס אֶצְלוֹ רוּפֵא . . וְאָמַר לוֹ: אַל תֹּאכַל צוּגֵן וְאֵל תִּשְׁכַּב בְּטַחֲב, שְׁלֵא תָמוּת כְּדָרְךָ שְׁמַת פְּלוּנִי . . לְכַף נְאֻמָּר 'אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן' שְׁלֵא יָמוּת כְּדָרְךָ שְׁמַתוֹ בְּנִי. (רש"י)

בְּדָרְךָ כָּל אָדָם חוֹלָה, סוֹבֵל מִחֵם גְּבוּהָ, וְלִכְן יֵשׁ לוֹ תְּשׁוּקָה גְדוֹלָה לְצַנֵּן אֶת גּוּפוֹ ע"י אֲכִילַת דְּבָרִים צוּנְנִים, וְשֵׁהוּת בְּמִקְוֹמוֹת קָרִים. אֲזַהְרָה לְבַד שְׁלֵא יֹאכַל צוּגֵן וְלֹא יִשְׁכַּב בְּמִקְוֹמוֹת קָרִים, לֹא תוֹעִיל, כִּי תִשְׁוֹקְתוּ שֶׁל הַחוֹלָה לְקַרֵּר אֶת גּוּפוֹ. רַק אֲזַהְרָה וּפְחַד שֶׁאִם יַעֲשֶׂה כִּי יָמוּת כְּדָרְךָ שְׁמַת פְּלוּנִי, גּוֹרְמַת לַחוֹלָה שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים אֵלּוּ.

עַל דָּרָךְ זֶה בְּעִנְיַן אֶהֱרֹן וְהַכֹּהֲנִים, תִּשְׁוֹקְתָם הַטְּבָעִית שֶׁל הַכֹּהֲנִים לְהַתְעַלּוֹת וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל ה' הִיא כְּלִיפָה עֲצוּמָה, שְׁאֲזַהְרָה לְבַדָּה לֹא תוֹעִיל. רַק הַפְּחַד שֶׁהֵם יָמוּתוּ כְּדָרְךָ שְׁמַתוֹ בְּנֵי אֶהֱרֹן, הִיא תִגְרַם לָהֶם לְהִתְגַּבֵּר עַל תִּשְׁוֹקְתָם הַטְּבָעִית.

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטר שיחות חכ"ז עמ' 117)

אַל תֹּאכַל צוּגֵן וְאֵל תִּשְׁכַּב בְּטַחֲב (רש"י טז, א) אֲכִילַת צוּגֵן - כְּנֶגֶד הָאִסוּר לְהִכָּנֵס לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים בְּכָל יוֹם (מְלֻבָּד יוֹם כְּפוּר) אֶפְלוּ לְשֵׁם הַקְּרִבַת קִרְבָּנוֹת. כִּי הַקְּרִבָּנוֹת נִמְשָׁלִים לְלֶחֶם וּלְמֵאֲכָל, וְהַקְּרִבָּתָם שְׁלֵא כְּדִין כְּמוֹהוּ פְּאֲכִילַת מֵאֲכָל צוּגֵן. **שְׁכִיבָה בְּטַחֲב** - כְּנֶגֶד הָאִסוּר לְהִכָּנֵס לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים לְלֹא קִרְבָּנוֹת (אֶפְלוּ בְּיוֹם כְּפוּר). כִּי הִשְׁהִיָּה שֵׁם לְלֹא הַקְּרִבַת קִרְבָּנוֹת דּוֹמָה לְשֵׁהוּתוֹ שֶׁל חוֹלָה בְּמִקְוֹם קָרִי, לְלֹא אֲכִילַת מֵאֲכָל צוּגֵן.

~ נקודות משיחות קודש ~ (על"פ לקוטר שיחות חלק ג, עמוד 987 - מתוך 'קראת שבת')

חטאים של בני אהרן

אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לְפָנֵי־יְהוָה וַיִּמָּתוּ: (טז, א)

ואינו מובן: מה מוסיפה תיבת "וימתו" על הנכתב קודם "אחרי מות שני בני אהרן"?

עוד צריך להבין: מבין הדברים שעליהם נענשו בני אהרן, מונה המדרש כדלהלן: נכנסו לפני ולפנים [לקודש הקדשים], מחוסרי בגדים היו [לא לבשו את כל בגדי הכהונה שחובים ללובשם בעת עשיית העבודה], לא היו להם בגדים, לא היו להם נשים.. וצריך להבין, היכן מרומזים הם בפסוק?

ונש לומר הביאור בזה: תורת החסידות מבארת (עיי' באור החיים' הקדוש), שהחטא של שני בני אהרן לא היה חטא כפשוטו חסידים, אלא חטא התבטא בכך שנתנו שדבקותם העצומה בהקב"ה תביאם לידי כלות הנפש בפועל. וזהו פירוש "בקרבתם לפני ה' וימתו" שקירובם אל ה' היה באופן המביא ל"וימתו", וזה נחשב לחטא, כי בד בבד עם הרצון להתפשט מהגשמיות ולהדבק באלקות - "רצוא", צריכה להיות גם התנועה "דשוב", העבודה דנשמה בגוף והתעסקות בעניני העולם.

ועל-פי-זה יבין שכל הענינים שנאמרו על חטא בני אהרן נרמזים בפסוק, שכולם ענינים הוא שהיה להם רצוא ללא שוב "בקרבתם לפני ה' וימתו": נכנסו לפני ולפנים - ענין הרצוא. מחוסרי בגדים - נכנסו ללא לבושים המרמזים על לבושי המצוות (עיי' תניא פרק ה) שנתלבשו בגשמיות העולם. לא היו להם נשים ובנים - לא עסקו במצוות פריה ורביה שמטרתה להמשיך נשמות בגופים. **אבן עזרא.**

אבן עזרא על התורה

א אחרי מות. אחרי שהזהיר את ישראל שלא ימתו, אמר השם למשה שיהיר גם לאהרן שלא ימות כאשר מתו בניו. וזאת